

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף ל"ה ע"א

ב' שטרות היוצאים ביום אחד, מה דינם? [תד"ה רב].

שטר קנין	שטר ראה	
רב	לשון א': שודא לשון ב': יחלוקו ¹	יחלוקו
שמואל	שודא	שודא

לשמואל שאמר שודא כר"א דעדי מסירה כרתי, מה דין השטרות דלהלן? [תד"ה ושמואל].

שניהם נחתמו ביום אחד	שניהם נמסרו ביום אחד	אחד נמסר היום ואחד למחרת
שודא ²	הקודם במסירה	הקודם במסירה
הקודם בחתימה ³	הקודם בחתימה ³	הקודם בחתימה ³

דף ל"ה ע"ב

המערער על השדה, ויש עדים שעזר להוליך פירות לבית המחזיק, מה דין השדה?

טען המערער שגזל שדהו	בתוך שלוש שנים	לאחר שהחזיק ג' שנים
של המחזיק	של המחזיק	של המחזיק
טען המערער שהורידו לפירות	של המערער	של המחזיק

¹הנה בתד"ה רב הביאו ב' לשונות מהגמ' בכתובות במה נחלקו רב ושמואל, לשון א' דרב סובר כמו ר"מ דעדי חתימה כרתי, וכיון שלא ניכר מתוך החתימה מי קודם הדין שיחלוקו. אולם כשהשטר רק לראיה לא צריך שיהיה ניכר מתוך החתימה מי קודם, מודה רב דעבדין שודא. ולפי"ז בסוגין בזה אומר של אבותי שאינו קנין אלא ראה, אין הקושיא מרב על ר"נ למה לא אמר יחלוקו, אלא רק משמואל. הלשון השני, שנחלקו רב ושמואל אליבא דר"א דעדי מסירה כרתי, אלא שעתה אין אנו יודעים מי קדם, ומחמת הספק לרב עדיף שנעשה חלוקה ולשמואל שודא, וא"כ גם במקום שהשטר הוא לראיה בעלמא ג"כ שייכת המחלוקת מה עדיף שודא או חלוקה, ולפי"ז קושיית הגמ' על ר"נ היא בין מרב ובין משמואל. ופ"י רשב"ם בד"ה שודא הוא כלשון זו, ודו"ק.

²זהו המקרה בסוגין. וכתב הרשב"ם בד"ה התם, דאף שידוע לנו שאחד היה קודם לשני כמה שעות בכתיבתו ומסירתו, מ"מ כיון שלא כותבים שעות אלא בירושלים, אין כוונת המוסר בשאר מקומות אלא שיזכו בסוף היום, וכיון שכאן יש ב' זוכים עבדין שודא. אולם בתוס' ד"ה שמואל וברמב"ן [באריכות] חלקו, וס"ל שודאי שזה שנכתב לו ונמסר לו ראשון הוא הזוכה. רק שכאן מיירי שאין אנו יודעים מי היה ראשון, ולכן עושים שודא.

³כן הוכיחו תוס' שמזה שהסוגיא בב"מ העמידה לשמואל כאב"י האומר עדיו בחותמיו זכין לו, והיינו שלא משנה מה הוא יום המסירה, דכשקיבל לידו את השטר קונה למפרע מיום חתימת העדים, שזו החתימה היא המזכה לו, לכך ע"כ דמה דאמרין שודא הוא רק כשנמסרו ביום אחד, אבל אם מוכח מהחתימה מי קדם הוא הזוכה, וכתבו שזה גם לר' אלעזר.